

VALENELYA

Dünyaları Birleştiren Noel

M.N. Popa

İçeri gel, sana da yer var

Evi seslerle dolu olanlara.
Bu yıl bir sandalyesi boş kalanlara.
Bir hediye beklemeyenlere.
Soframızda her zaman bir kişilik daha yer var.

Kaç yaşında olduğun, nereden geldiğin ya da VALENELYA'yı tanıyıp tanımadığın önemli değil. İçeri girmek için onun dünyaları hakkında hiçbir şey bilmen gerekmiyor.

Bu yolculuk bir hediye: bir aile, meraklı bir köpek ve en beklenmedik yerlerde bile kendine yuva bulan bir Noel.

Çekinmeden gir. Titti ilk adımı çoktan attı.

İyi yolculuklar!
M.N. Popa

Yolculuk

Roma — Noel arifesi	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Eve dönüş	124
Hediye devam ediyor	125
Katkıda bulunanlar ve iletişim	126

Roma'da Noel arifesinde akşam olmak üzereydi. Aydınlık bir pencerenin ardında, bir aile kutlamaya hazırlanıyordu.

M.N. Popa: Sonunda hep birlikte bir akşam!

Tatiana: Bir kereliğine de dünya beklesin.

Arianna: Ama ağaç kendi kendini süslemeyecek!

Arianna: Titti, o kurdeleyi geri ver!

M.N. Popa: Birileri hediyesini çoktan seçmiş.

Gabriele: Gel buraya, seni yaramaz!

Gabriele: Baba, bütün bu yaratıklar gerçekten senin aklına mı geliyor?

M.N. Popa: Bazen birkaçıyla karşılaşmışım gibi geliyor.

Arianna: Ben ejderhaları görmek istiyorum. Yakından.

M.N. Popa: Pek çok kitap yarattım.
Ama aradığım kitabı henüz bulamadım.

Tatiana: Kimin için aradığın kitabı, canım?

M.N. Popa: Belki de gülümsemeye ihtiyacı olan biri için.

Arianna: Gördünüz mü? Sayfalar kırırdıyor!

Tatiana: Canım... bu normal mi?

M.N. Popa: Kitaplarımda olur. Bizim masada genellikle olmaz.

M.N. Popa: Yakın durun! El ele tutuřun!

Tatiana: Ya Titti?

Arianna: Burada, bizimle!

M.N. Popa: Durun... bu sayfayı ben yazmadım!

Tatiana: Ama... neredeyiz?

M.N. Popa: Amarylion.

Arianna: Kitaplarındaki şehir mi?

Roma'da akşamdı. Eşiğin öte yanında ise bir şehir uyanıyordu.

Tatiana: Peki bizim Noel'imiz, canım?

M.N. Popa: Önce burada nasıl kutlandığını öğrenelim.

Irena: Bir şeyler tadarak başlayın!

M.N. Popa: Aldren! Kaelor!

Aldren: Tanışıyor muyuz?

Gabriele: O, yazar M.N. Popa. Ama bugün yine de bir rehber ihtiyacımız var!

Tessa: Darian, arabaya dikkat!

Darian: Şu kurdeleleri yakalayın!

Arianna: Birini tuttum!

Aldren: Tessa, aşağıya nasıl ineriz?

Tessa: Yan merdivenden. Gelin!

Gabriele: Titti'ye bakın: sonuncuyu buldu!

Tessa: İş bekleyebilir. Sofraya!

M.N. Popa: Bize de yer var mı?

Darian: Elbette. Aldren, sandalyeleri getir!

M.N. Popa: Bu günü ben yazmadım.

Darian: Biz sayfaların
arasında da yaşıyoruz.

Arianna: Öyleyse bugünü birlikte yazalım!

Tessa: Gelin! Mzik buradan geiyor!

Gabriele: Arianna, deneyelim mi?

Arianna: Sen beni takip et!

M.N. Popa: Bu dansı bana lütfeder misin?

Tatiana: Adımları biliyor musun, canım?

M.N. Popa: Teoride!

Arianna: İşte bizim kurdele!

Gabriele: Hâlâ biraz eğri.

Tatiana: Böylece hemen tanırız.

Arianna: Pazar orada!

Gabriele: Şu köprü de... kurdeleleri tam altından toplamıştık!

Tessa: Biraz sıkışın: başka dostlar da geliyor!

M.N. Popa: Misafiriz sanıyordum.

Darian: Misafirler de tepsi taşıyabilir!

Tatiana: Sayenizde kendimizi evimizde hissettik.

Darian: Yine ziyarete gelin.

Arianna: Acaba diğer dünyalarda nasıl kutluyorlar...

Arianna: Baba... onlar kanat mı?

M.N. Popa: Sanırım yolculuk devam ediyor.

Nereye gideceklerini bilmeden gelmişlerdi. Artık kime döneceklerini biliyorlardı.

Arianna: Baba,
bak! Dağın
içinde bir şehir!

M.N. Popa: Carpatica.
Acaba burada nasıl
kutluyorlar...

Tatiana: Gidip
öğrenelim,
canım.

Draconia'daki yolculuğun ardından
M.N. Popa ve ailesi Carpatica'ya ulaştı.

Tatiana: Ne güzel kokuyor! Şimdiden bayram gibi.

Nerina: Öyle olacak! Ama teslimatlarda bana kim yardım edecek?

Arianna: Biz varız. Değil mi, baba?

M.N. Popa: Ne çok şey var! Arabaya sığacak mı?

Nerina: Her mahalle bir şey getiriyor. Bu, herkesin sofrası!

Dipsiz Taş, gündelik hayatın tam ortasında, meydanın merkezinde duruyordu.

Gabriele: Baba...
sanırım tekerleğin
başka planları var!

M.N. Popa: Arabayı ben
tutarım. Siz yemeği kurtarın!

Nerina: Bunu tamir
edebilecek birini tanıyorum!

Branik: Ben hallederim.
Siz de řu paketlerde
yardım eder misiniz?

Gabriele:
Anlařtık! Çekici
uzatıyorum.

Tatiana: Sonra da
bizimle yemeęe gelirsin.

Cineriti halkının avlusunda tekerlek yerine takıldı. Kimse de yardımsız kalmadı.

Vesna: Bunlar ortak sofraya için. En güzel dileklerimizle!

Tatiana: Teşekkürler! Hepinizi bekliyoruz.

Gabriele: Artık tekerleğin gerçekten dayanması gerek!

Ordan: Teslimatlar bitti mi? Öyleyse selamlaşmaya zaman var.

Arianna: Kutlamaya bizimle gel, Ordan!

Ordan: Seve seve. Önce Carpatica'yı yukarıdan göstereyim mi?

Roxana: Hoş geldiniz!
Ben Roxana. Bu da
kız kardeşim Larissa.

Larissa: O da Rex!
Kutlamaya yetiştik mi?

M.N. Popa: Elbette!
Hepimiz akşam
yemeğinde buluşacağız.

Tatiana: Herkes
rahat mı? Titti de mi?

Gabriele:
Evet, anne. En
iyi yer onun!

Ordan: Öyleyse... gidiyoruz!

Arianna: Aşağıda!
Meydandaki kaya!

M.N. Popa: Oysa daha
bu sabah yoldaydık...

Altlarında, Carpatice'nın terasları kutlama için ışıldıyordu.

Ordan onları drakhen avlusuna geri getirdi. Daha inmeden mzik karřıladı onları.

Gabriele: řimdiden dnyor muyuz? Ben bir tur daha atardım!

Tatiana: Belki sonra. Duyuyor musun? Bizi dansa aęırıyorlar!

Nerina: Bir adım
buraya... sonra dönün!

Gabriele: Bekle!
Ben çoktan
öbür taraftayım!

Tatiana: Canım, tut
beni! Başım dönüyor!

M.N. Popa: İşte geldin! Sana yer ayırdık.

Branik: Tekerlek hâlâ dönüyor mu?

Gabriele: Harika dönüyor. Dinlenmek isteyen benim bacaklarım!

Sofranın çevresinde her yeni gelene yer açılıyordu.

Arianna: Baba, onları yine ziyaret edecek miyiz?

M.N. Popa: Ordan'a hikâyemizin devamını anlatacağımıza söz verdik.

Ordan ve yeni dostlarıyla vedalaşan M.N. Popa ve ailesi yeniden yola koyuldu.

Gabriella: Astralis'e
hoş geldiniz.

Tatiana: Ne çok insan...
herkesin yapacak bir işi
var sanki.

Gabriella: Son
çan sesini duyana
kadar bekleyin.

Tatiana: Kutlama
ne zaman başlıyor?

Gabriella: Son çan
sesiyle sofrada
buluşacağız.

Elaria: Canım, bunun sonuncu olduđunu söylemiřtin.

Teren: Öyle zaten. Bitiriyorum.

Tatiana: Sana birini hatırlatıyor mu?

M.N. Popa: Bitirecek sadece son bir sayfam vardı.

Tatiana: Tabii. Üç saat sonra hâlâ oradaydın.

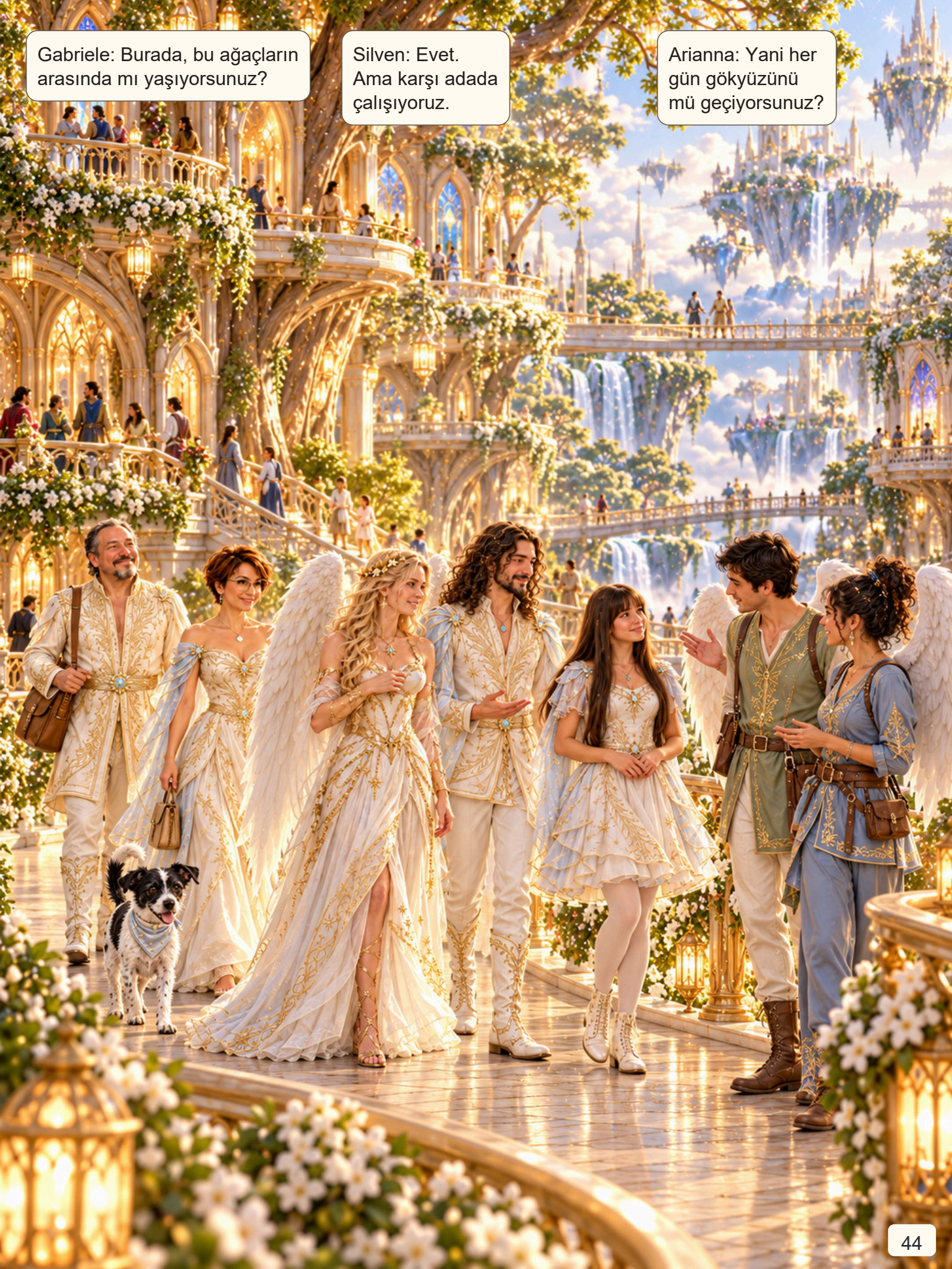
Elaria: Bu akşam terasa gelin. Paylaşmak için bir şeyler getiririz!

Gabriele: Burada, bu ağaçların arasında mı yaşıyorsunuz?

Silven: Evet. Ama karşı adada çalışıyoruz.

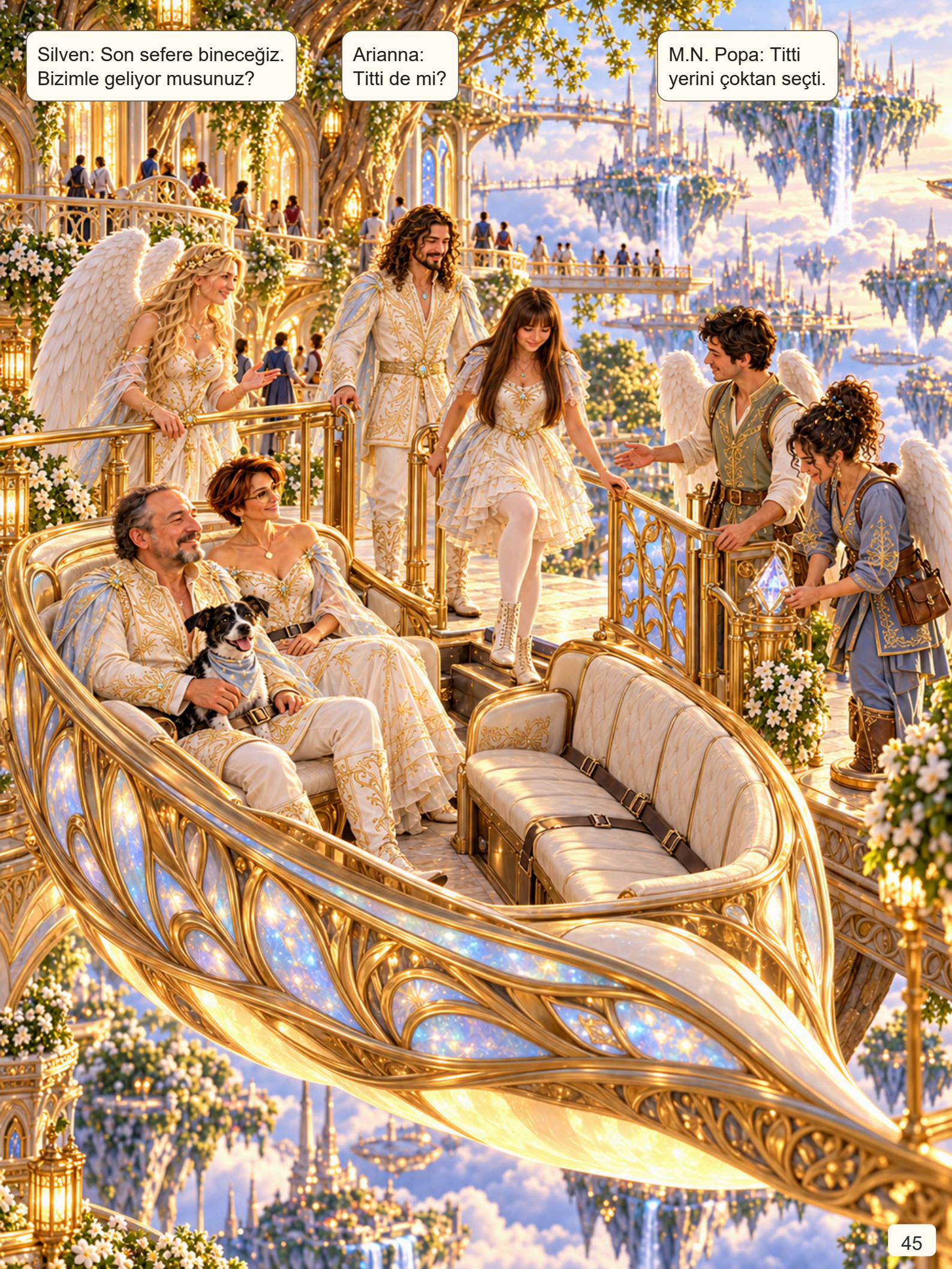
Arianna: Yani her gün gökyüzünü mü geçiyorsunuz?

Silven: Son sefere bineceğiz.
Bizimle geliyor musunuz?

Arianna:
Titti de mi?

M.N. Popa: Titti
yerini çoktan seçti.

Arianna: Baba, bak
ne çok ada var!

Gabriele: İşe gitmek
için kullandığınız
yol bu mu yani?

Silven: Rüzgâr
çok sert değilse.

Tatiana:
Çanlar...

Gabriella:
Birazdan son
kez çalacak.

M.N. Popa: Aşağıya
bakın. Dükkânları
kapatıyorlar.

Elaria: İŖte
geldiniz! Size
yer ayırdık.

Tatiana: Demek
sonunda
kapatabildiniz!

Teren: Bu kez
gerçekten.

M.N. Popa: M.N. Popa.
Tanıştığımıza memnun oldum.

Arianna:
Babam yazar.

Aurel: Öyleyse bu
akşam dinle. Burada
çok hikâyemiz var.

Silven: Siz Noel'i
nasıl geçirirsiniz?

Gabriele: Sofrada
buluşuruz. Kimse ilk
kalkan olmak istemez.

Tatiana: Özellikle
tatlı geldiğinde.

Tatiana:
Gel, canım.

M.N. Popa: Yavaş,
bu adımı bilmiyorum!

Tatiana: Beni takip et.

Gabriella: Pax'a
da bir şeyler
götürelim mi?

Tatiana: Bekle,
şunları da ekleyeyim.

M.N. Popa: Gidelim.
Ona yolculuğu
anlatmalıyız.

Pax: Sen de
dans ettin mi?

Tatiana:
Şahitler var.

Önlerinde, Astralis kutlamaya devam ediyordu.

Arianna: Baba... ormanın
şu parçası bize bakıyor.

M.N. Popa: Yeter ki bütün
orman bize bakmasın.

Gabriele: Ben buna
bahse girmezdim.

Tatiana: Yavaş, Titti. Bırak o gelsin.
Gabriele: Şu kulakları gördün mü?

Arianna: İki yelpaze gibi!
M.N. Popa: Titti, daha
yeni geldik, sen oyun
arkadaşını buldun bile.

Nadia: Magoria'ya hoş geldiniz!
Ormanla tanışmak için mi durdunuz?

Arianna: Bizimle tanışan o oldu.
M.N. Popa: Titti de bir arkadaş
edindi bile.

Tatiana: Hepsini nasıl gezeceğiz?
Nadia: Köklerden başlayalım.
Sonra sizi yukarı götürürüm.

Gabriele: Epey tırmanacağız.
Nadia: Neyse ki bütün yolu
merdivenle çıkmayacağız.

Gabriele: Suyu yukarı mı taşıyor?
Brom: Onu da. Bugün erzak taşıyor.
M.N. Popa: Bizim evde de böyle bir şey lazım.

Arianna: Küçük olanlar periler için mi?
Milo: Evet. Büyükler de kutlama için
meydana gidecek.

M.N. Popa: Köklerin olduğu
tarafтан gelmekle iyi etmişiz.
Tatiana: Sen kokuyu takip ettin.

Lilia: Bu taraftan! Size evimi göstereyim.
Arianna: İki yaprağın arasındaki mi?

Lilia: Evet. Bekleyin, pencereyi
kapatayım. Yoksa içeri bir sincap girer.

Tatiana: Aşağıdan bu kadar büyük olduğunu düşünmemiştim.
Gabriele: Meydana bak! Işıkları takıyorlar bile.

Nadia: Sonraki durağımız aşağıda.
M.N. Popa: O süpürgeler park mı edilmiş?

M.N. Popa: Demek o
süpürgeler gerçekten uçuyor.

Nadia: Evet. Ama yerde
yapabileceğimiz bir şeyle başlayalım.

Gabriele: Bence artık yeter.
M.N. Popa: En azından yağmur
yağarsa hepimiz sığınırız.

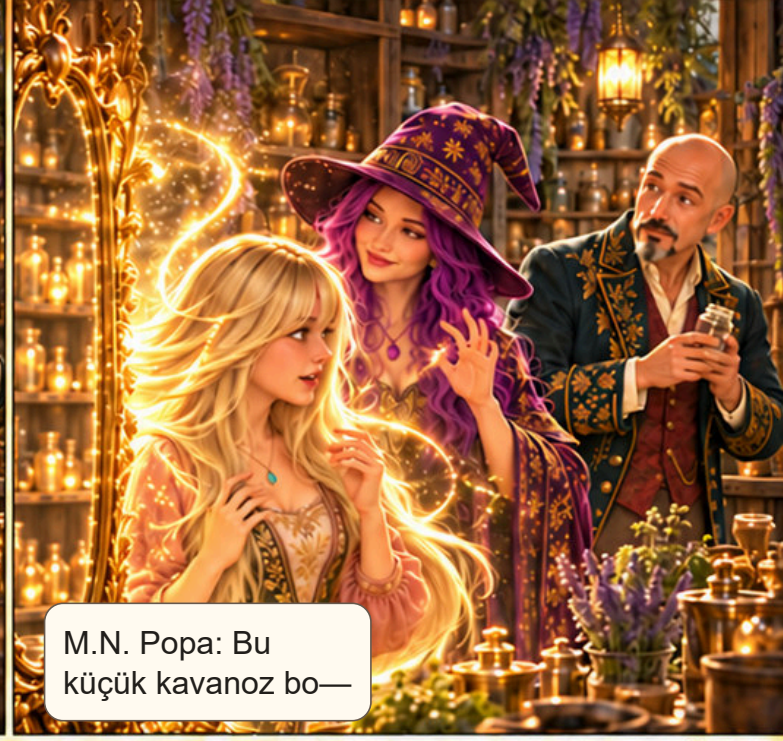
Arianna: Nadia... ben de deneyebilir miyim?

Tatiana: Bunları Noel
sofrasına koyardım.

Arianna: Sarı saçları denemek isterdim. Bir de prenses elbisesi. Nadia: Birlikte deneyelim. Önce ne istediğine iyice karar ver.

M.N. Popa: Bu küçük kavanoz bo—

M.N. Popa: Ben kavanoz boş mu diye sormuştum.

Gabriele: Artık ortak bir yanınız var.

Arianna: Özür dilerim! İstemedenden oldu...
Nadia: Geri alabilirim. Ama ikiniz de eski hâlinize dönersiniz: aynı büyü.
Arianna: Tamam. Her şeyi eski hâline getir.

M.N. Popa: Beğenmiş miydin?
Arianna: Evet, ama...
M.N. Popa: Bu da hiç fena değilmiş.

M.N. Popa: Sen saçlarını tut. Ben de keçi sakalını.

Tatiana: İşte. Birimiz şimdiden memnun.

Nadia: Bir ışık yakmayı deneyelim. M.N. Popa: Bu kez ben deniyorum.

M.N. Popa: Böyle mi olmalı? Nadia: Işık geldi. M.N. Popa: Evet. Yanlış taraftan.

M.N. Popa: Al, sen yak. Arianna: Hâlâ güveniyor musun? M.N. Popa: Bir uzaklaşayım.

Lilia: Bunları siz mi yaptınız?
Tatiana: Ben. Biraz yardımla.

Gabriele: Babam da havai fişeklerle
ilgilendi.
M.N. Popa: Bu akşamlik gösteri bitti.

Nadia: Böyle gitmek istediğimize emin misiniz?
Arianna: Ben eminim.

M.N. Popa: Ben de. Keçi
sakalıma alıştım artık.

Tatiana: Vedalaş, Titti. Gitmeliyiz.

Hep birlikte: Mutlu Noeller!

Arianna: Su gibi... ama ıslanmıyorum!
Tatiana: Kollarına bak.

M.N. Popa: Titti'nin de
rengi deđiřiyor.
Gabriele: Koklanabiliyor
mu diye kontrol ediyor.

Lumen: Oneiria'ya hoş geldiniz.
Ben Lumen. Bu da Ombra.

Arianna: Az önce öbür taraftaydım!
Lumen: Gelin. Kutlamadan önce
gezmeye vaktimiz var.

Tatiana: Buradan o ev yamuk yumuk görünüyor.
Gabriele: Bana doğru bir adım at.

Tatiana: Aa! Şimdi düzeldi!
Lumen: Ev hep aynı yerde.
Size ulaşan ışık değişiyor.

Arianna: Titti, burada!
Gabriele: O başka bir tane görmüştü.

M.N. Popa: Gözleriyle
bakınca iki. Burnuyla
bakınca tek.

Arianna: Anne, bak! Kıvrımlar leylak rengi oldu.
Tatiana: Bir daha kıpırdat. Şimdi altın rengi de
görüyorum.

M.N. Popa: Böyle bir elbiseyle
sabah renk seçmek kolay.

Sirel: Paketler için süsler hazırlıyorum. Denemek ister misiniz?

Gabriele: Hayal etmek yeterli mi?
Sirel: Birini seç ve zihninde net tutmaya çalış.

Gabriele: Ben küçük bir kar tanesi düşünmüştüm.
Arianna: İşte kar tanesi!

M.N. Popa: Bununla paketi nasıl
süsleyeceğimi merak ediyorum.
Sirel: Kutlamaya getir. Bir yer buluruz.

Sirel: Meydana mı gidiyorsunuz? Birlikte gidelim.
Tatiana: Bunu ben taşıyım.

M.N. Popa: Ben de tepsiyi alırım.
Gabriele: İlk gördüğün oydu zaten.

Arianna: Süs yapanlar da burada!
Lumen: Bu akşam hepimiz burada buluşuyoruz.

Tatiana: Demek yardım
etmekle iyi etmişiz.

Lumen: Sofra hazır. Renkleri seçmemize yardım eder misiniz?
Tatiana: Noel için kırmızıyı seçerdim.

M.N. Popa: Bir de altın rengini.
Lumen: Birlikte hayal edelim.

Arianna: Buraya kadar geliyor!
Gabriele: Pencereleere bakın.

Tatiana: Sanki bütün
meydan giyiniyor.

M.N. Popa: İşte altın rengi!
Arianna: Gabriele, senin kar tanen!

Gabriele: Gördünüz mü? Kendine bir yer buldu.

Sirel: Gelin, size yer ayırdık.
Tatiana: Ne güzel bir sofraya.

Lumen: Mutlu Noeller, dostlar.
Hep birlikte: Mutlu Noeller!

Arianna: Kar tanesi burada mı kalacak?
Lumen: Elbette. Onu siz getirdiniz.
M.N. Popa: Öyleyse biz de Noel'den bir
parça bırakıyoruz.

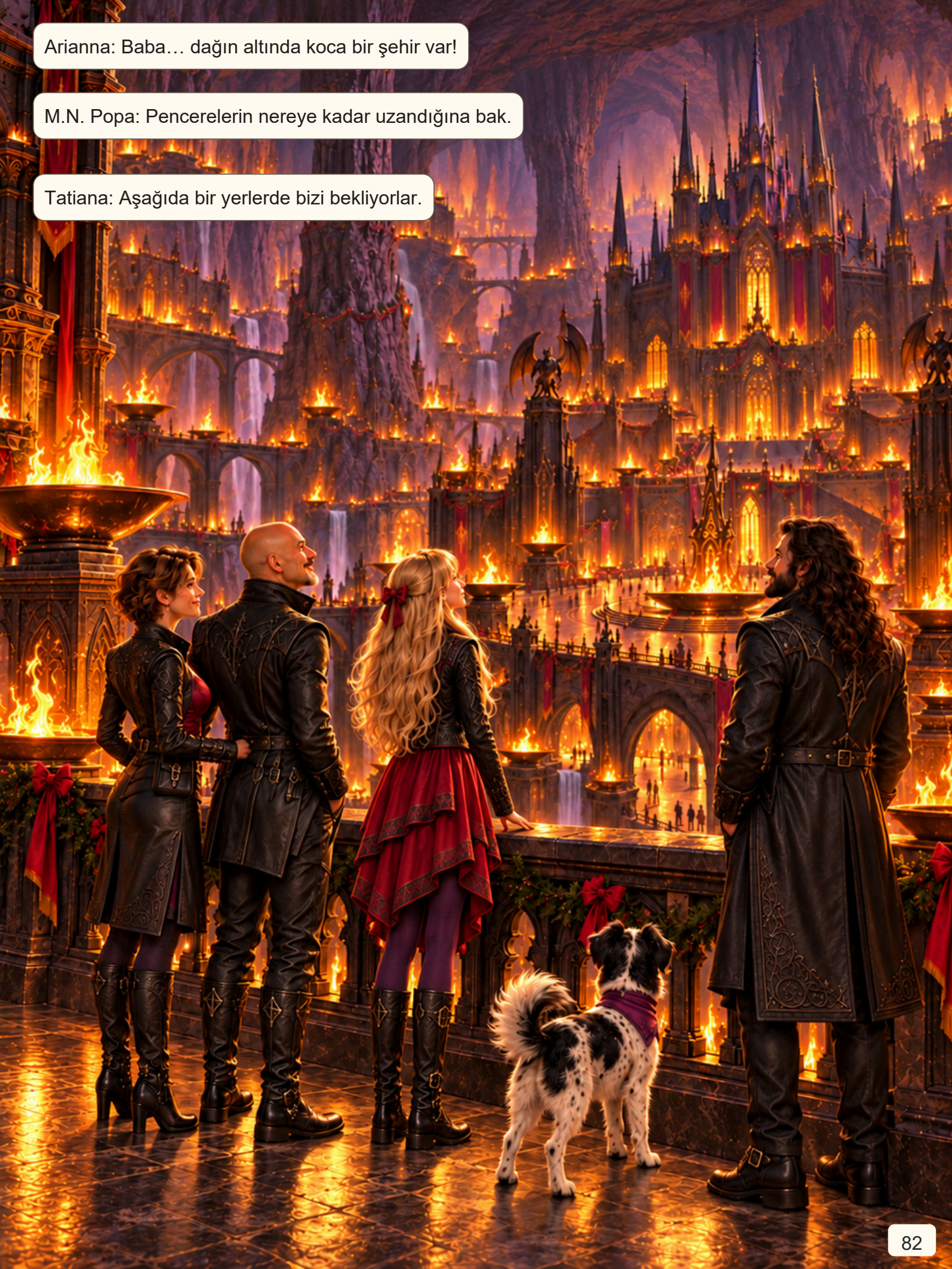
Tatiana: Gel, Titti. Vedalaşalım.
Gabriele: Sonraki durak Noxarium.

Arianna: Baba... dağın altında koca bir şehir var!

M.N. Popa: Pencerelelerin nereye kadar uzandığına bak.

Tatiana: Aşağıda bir yerlerde bizi bekliyorlar.

Lucien: Noxarium'a hoş geldiniz. Size biz eşlik edeceğiz.

Bony: Bir rota hazırladım.

Lucien: Bütün mutfaklardan geçiyor mu?

Bony: Neredeyse hepsinden.

Veshra: Dikkat, ekmek hâlâ sıcak.

Gabriele: Paylaşmak için bir tane alalım.

M.N. Popa: Başlangıç olarak.

Grimmo: Şunu sabit tutar mısınız?

M.N. Popa: Böyle iyi mi?

Arianna: Kırmızı kurdeleyi de takalım mı?

Grimmo: Öyleyse kutlamaya siz götürün.

Gabriele: Buradan bütün pazar görünüyor.

Mordek: Ekmeğin fırından çıktığı da kokusundan anlaşılıyor.

M.N. Popa: Onu yukarı çıkmadan da bulduk.

Velka: Bunlar ziyafet salonuna gidecek.

Bony: Rotamız teslimata dönüşüyor.

Tatiana: Biz götürürüz.

Lucien: İyi dostlarla yapılan bir teslimata.

Arianna: Şu kulaklara bak...

Tatiana: Bekle. Bırak kendileri yaklaşsın.

M.N. Popa: Titti anladı bile.

Arianna: Oynamak istiyor!

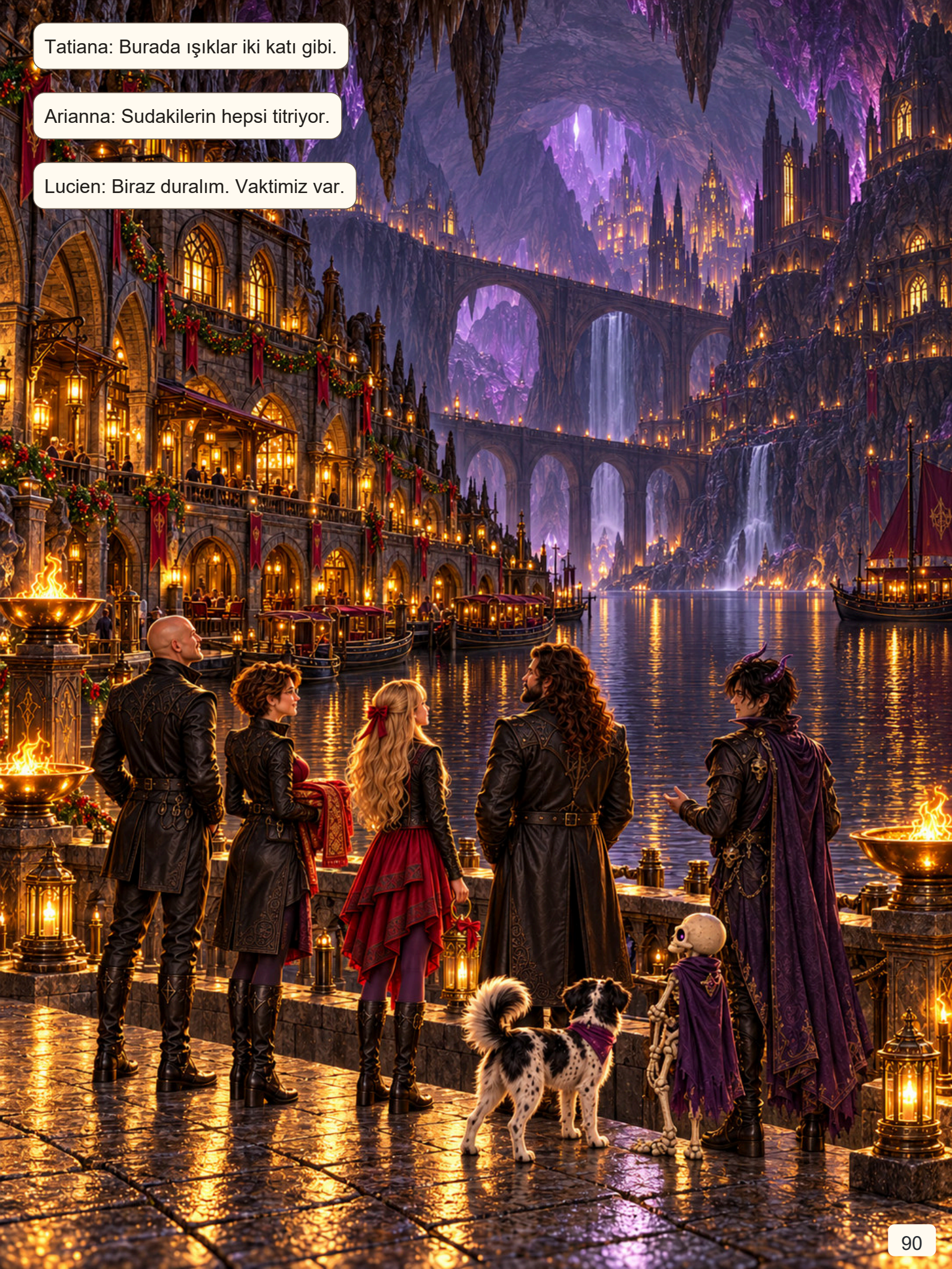
Gabriele: Titti, biz misafiriz. Burada yaşamaya başlayamazsın.

M.N. Popa: Aklına fikir sokma.

Tatiana: Burada ışıklar iki katı gibi.

Arianna: Sudakilerin hepsi titriyor.

Lucien: Biraz duralım. Vaktimiz var.

Bony: Birkaç kiři yola ıkmiřtık.

Gabriele: řimdi pazarın yarısıyla geliyoruz.

Lucien: Bir de kapıyı açacak biri olsa tamam.

Rudrak: Bu sırayı buraya mı koyalım?

M.N. Popa: Biraz sıkışırsak iki kişi daha sığar.

Tatiana: O zaman iki tabak daha getirelim.

Gabriele: Akşam yemeğine yer bırakmamı söylemiştin.

M.N. Popa: Bıraktım. Bu kadar gerekeceğini bilmiyordum.

Tatiana: Yeniden başlamadan ekmeği uzat.

Lucien: Burada olmak için onca yol gelenlere.

M.N. Popa: Ve bize yer ayıranlara.

Tatiana: Mutlu Noeller.

Arianna: Feneri yanar bırakalım mı?

Bony: İyi yolculuklar. Atlantis'e selam söyleyin!

Lucien: Elbette. Oraya yakıştı.

M.N. Popa: Söyleriz. Mutlu Noeller, dostlar.

Arianna: Anne, bak! Deniz
kapiya kadar geliyor.

M.N. Popa: Umarım
kapı dayanır.

Aren: Birazdan o kapıdan siz geçeceksiniz.

Aren: Bunlar sizin. Taktığınız sürece nefes alabilir, bizimle derinlere inebilirsiniz.

Tatiana: Konuşabilir de miyiz?

Aren: Evet. Sizi soğuktan ve basınçtan da koruyacaklar.

Arianna: Nefes alıyorum...
Baba, gerçekten nefes alıyorum!

Gabriele: Titti ise çoktan gitti.

M.N. Popa: Ben hâlâ nefesimi tutuyordum.

Tatiana: Yukarıda bile evler var.

Gabriele: Burada komşuya
çatının üstünden gidebilirsin.

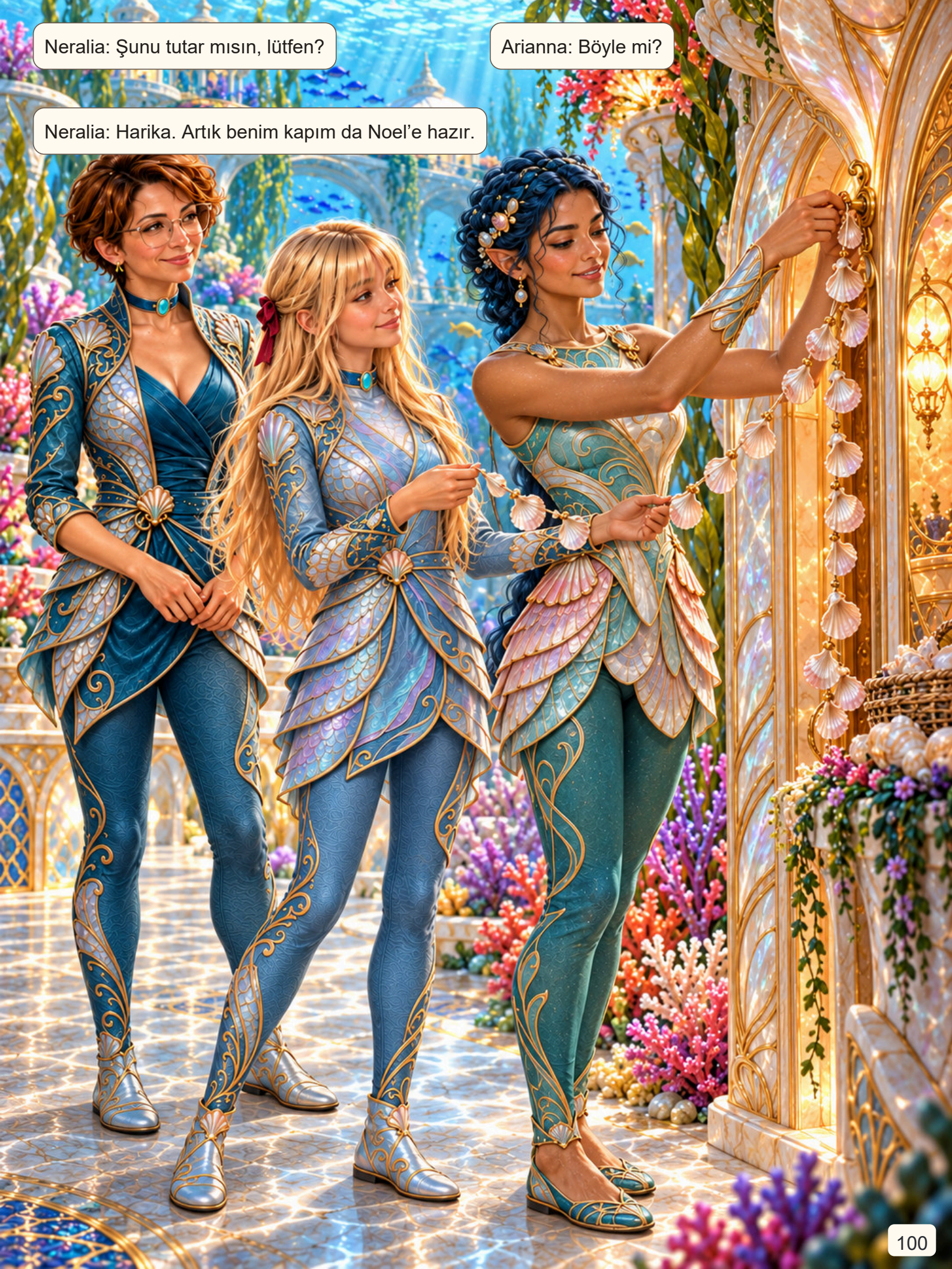
M.N. Popa: Sonunda tırmanılacak
merdiveni olmayan bir yer.

Neralia: Şunu tutar mısın, lütfen?

Arianna: Böyle mi?

Neralia: Harika. Artık benim kapım da Noel'e hazır.

Corven: Işığa doğru çevirmeyi deneyin.

Tatiana: Önce beyazdı...
şimdi pembe ve mavi.

M.N. Popa: Meydan için bunu alalım.

Arianna: Titti, yavaş.
Saklanmasına sebep oluyorsun.

M.N. Popa: O yan yan gidiyor, Titti
de nereye bakacağını şaşırtıyor.

Gabriele: Sonunda biri onu durdurabildi.

Arianna: Uçuyor gibi.

Talise: Burada bekle.
Yanından geçecek.

Tatiana: Yüzgeçlerinin deniz tabanındaki gölgesine bak.

Gabriele: Buradan güneş zor görünüyor.

Arianna: Ama aşağıda ne çok ışık var.

Aren: Duralım. Şu terastan daha iyi görülüyor.

Orel: Sizi bekliyorduk.
Pazarda bir şey buldunuz mu?

Orel: Gelin, bu tarafta hâlâ yer var.

Gabriele: Bunu. Nereye koyalım?

M.N. Popa: Bekle... hiçbir şey göremiyorum.

Arianna: Baba, fiyonk seni seçti.

Tatiana: Kıpırdama, çıkarayım.

Corven: Buraya tuttur.
Paraların dnebilmesi gerek.

M.N. Popa: Ben de hepsini
sabit tutmaya alıřıyordum.

Arianna: řimdi her taraftan ıřık yakalıyorlar!

Aren: Mutlu Noeller, dostlarım.

Tatiana: Mutlu Noeller, Atlantis!

M.N. Popa: Yukarıdakilere
de. Aşağıdakilere de!

Arianna: Baba, herkes sana el sallıyor.

Arianna: Yeniden yürümek tuhaf gelecek.

M.N. Popa: Merdivenlerin üstünden geçmeyi özleyeceğim.

Aren: Dönmek istediğinizde size yine eşlik ederiz.

Tatiana: Hoşça kal, Aren. Hoşça kal, Dely.

Arianna: Önce denizin
altı... şimdi bulutların üstü!

M.N. Popa: Yeter ki
burada yürüyebilelim.

Kallia: Olympus'a hoş geldiniz. Gelin, size eşlik edeyim.

M.N. Popa: Merdivenlerin üstünden geçmeyi daha yeni öğrenmiştim.

Tatiana: Burada onları yeniden saymaya başlayabilirsiniz.

Gabriele: Söyleme. İlk basamakta durur.

Tatiana: Ne güzel ekmek kokuyor!

Kallia: Meydan için akşam yemeği hazırlıyorlar.

M.N. Popa: Demek tam zamanında gelmişiz.

Gabriele: Hepsini elle mi boyuyorsun?

Damon: Yaprak yaprak.

M.N. Popa: Ben ikinci yaprakta
leke yapmış olurdum.

Arianna: Yaklaşabilir miyim?

Kallia: Evet, yavaşça.
Bırak o sana gelsin.

Tatiana: Bak, seni kokluyor bile.

Tatiana: Buradan dağın
nerede bittiği bile görünmüyor.

Gabriele: Bahçe havada süzülüyor sanki.

Kallia: Gelin. Size göstermek istediğim biri var.

Arianna: Gövdesi aslan...
gagası kartal gibi.

M.N. Popa: Hepimize birden bakıyor.

Kallia: Burada durun. Alanına girmeyelim.

Arianna: Titti, bak kim var.

Tatiana: Yavaş, önce birbirinizi tanıyın.

M.N. Popa: Bunun hiç değilse ona bakmak için eğilmesi gerekmiyor.

Gabriele: Onu oyuna çağırıyor.

Arianna: Titti çoktan kabul etti.

M.N. Popa: Ama uçuş yarışı yok, tamam mı?

Melia: Bu şarkıyı biliyor musunuz?

Tatiana: Hayır, ama insanın söyleyesi geliyor.

Melia: Öyleyse bu akşam gelin. Birlikte deneriz.

Kallia: Bu sırayı taşımamıza yardım eder misiniz?

M.N. Popa: Kaç misafir bekliyorsunuz?

Damon: Şimdilik birkaç kişilik fazla yer hazırlayalım.

Gabriele: Bize gösterdiğin kâse bu!

Damon: Evet. Şimdi biraz öteye uzat.

M.N. Popa: İçinde bu kadar ekmek varken, seve seve.

Gabriele: Gelin, burada yer var!

Tatiana: Biraz sıkışalım.

Kallia: Mutlu Noeller, dostlarım.

Arianna: Mutlu Noeller, Olympus!

Arianna: Gerçekten son durağa geldik.

Tatiana: Her sofrada bize yer açtılar.

M.N. Popa: Ama gelecek
sefere biz davet ediyoruz.

Kallia: O zaman bize iki yer ayırın.

Tatiana: Eve döndük.

M.N. Popa: Artık kime yer ayıracağımızı biliyoruz.

Hediye devam ediyor

Bayramlara ve anlattığım hikâyelere anlam katan aileme teşekkür ederim. Bizimle yolculuk ettiğin için sana da teşekkür ederim.

Kendini hoş karşılanmış hissedeceğin ve birine zaman ayırabileceğin bir Noel dilerim. Elinden gelirse, bunu beklemeyen biri için de yer ayır.

Bu kitap seni gülümsettiyse bağlantıyı bir arkadaşınla paylaş: küçük bir hediye bile çok uzaklara ulaşabilir.

Mevcut baskıları kitabın sayfasında bulabilirsin:
valenelya.com/tr/dunyalari-birlestiren-noel
Oradan ücretsiz indirebilir ve bağlantıyı paylaşabilirsin.

Bir sonraki yolculuğun seni nereye götürürse götürsün, mutlu Noeller.

Katkıda bulunanlar ve iletişim

Dünyaları Birleştiren Noel
© 2026 M.N. Popa · VALENELYA
Ücretsiz dijital baskı · Türkçe

Fikir, kurmaca evren, karakterler, anlatı tercihleri ve yaratıcı yönetim: M.N. Popa.

Metinler ve diyaloglar, yazarın yönlendirmesi ve gözden geçirmesiyle, ChatGPT'nin yardımıyla geliştirildi.

Çizimler, yazarın talimatları ve referansları temel alınarak ChatGPT'nin görsel oluşturma araçlarıyla hazırlandı.

Sayfa düzeni ve dijital hazırlık, ChatGPT ve Codex yardımıyla yapıldı.

Türkçe çeviri ve dil uyarlaması, ChatGPT ve Codex yardımıyla yapıldı.

M.N. Popa, VALENELYA kurmaca evreninin yaratıcısıdır. Sitede diğer hikâyeleri keşfedebilir ve ücretsiz içeriklere ulaşabilirsin.

Resmî site: valenelya.com
Kitabın sayfası: valenelya.com/tr/dunyalari-birlestiren-noel
Yazara ulaşmak için: info@valenelya.com